

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

Gescheiden werelden zonder blauwdruk (Blog)

Geplaatst op 10 december 2018

Met een 'Radicale vernieuwingsbril' op heeft Josine Engels, onderzoeker bij [Topaz](#), eind oktober 2018 op het Europese Alzheimercongres in Barcelona rondgelopen. Ze heeft verschillende mensen gesproken over regels, systemen, structuren en organisaties. Daarbij is zij gericht op zoek gegaan naar inzichten over veranderprocessen en over implementatie van onderzoeksresultaten en vernieuwingen met de focus op intramuraal. Josine schrijft in haar blog:

“Inzichten in Europees verband

In de gesprekken valt al snel op dat ons land bekend staat om de hoeveelheid regels en richtlijnen. Zoals een van de zuiderburen het verwoordt: “Ach ja bij jullie is alles wel erg goed gestructureerd en dicht geregeld. Ik kan mij voorstellen dat dit in de weg kan staan. Bij ons is dat risico er ook, maar niet zo sterk als bij jullie.” Binnen Europa zijn de verschillen groot in de wijze van financiering, organisatie en inhoud van zorg en welzijn per land. Bij de één staat marktwerking centraal, bij de ander heeft de overheid een centrale rol (zowel lokaal als nationaal) en bij weer andere is het een beetje van beide. Als ik probeer uit te leggen hoe ons systeem nu in elkaar zit, is het vrijwel niet overzichtelijk te verwoorden met al de verschillende verantwoordelijke en uitvoerende instanties, wetgeving en financiering. Gesprekspartners uit een aantal minder welvarende landen geven aan dat er bij hun veel minder geregeld is. “Al die organisaties en voorzieningen, dat is bij ons allemaal niet. Bij ons komt het vooral voort uit initiatieven van betrokken en actieve burgers. Het voordeel is dan weer wel dat je minder last hebt van regels en bureaucratie.” De druk die voortkomt uit de systemen die wij zelf hebben opgetuigd, is herkenbaar voor mij en anderen uit vooral West-Europa.

Systeem- en leefwereld

De benoemde systeemdruk gaat over het volgen van richtlijnen en protocollen, de nadruk op taakgerichte zorg, administratieve druk, risicobeheersing en verantwoording. Heel herkenbaar voor de situatie in

Nederland. Tegelijkertijd vraag ik mij, samen met een paar andere bezoekers, af hoe lang al geprobeerd wordt om de fysieke, biomedische focus te verleggen naar een relationele, psychosociale. De roep om meer persoonsgerichte en netwerkgerichte zorg klinkt nog steeds vaak, omdat deze dus nog steeds regelmatig tekortschiet.

Natuurlijk zijn er veel goede voorbeelden op verschillende plekken in het land, ook in de radicale vernieuwingsbeweging wisselen we die uit. Maar tijdens dit congres bespreek ik juist ook met deelnemers uit eigen en andere landen waarom duurzame verandering en implementatie in de langdurige zorg zo moeizaam gaat.

Iedereen betrekken vanaf het begin

Een bezoeker uit Scandinavië zegt het treffend: “De intenties van ons allen zijn echt wel goed, de wil om anders te denken en werken is er, maar we slaan met zijn allen toch nog vaak de plank mis. Ook in dit soort veranderprocessen.” Een van de aandachtspunten die door meerderen wordt genoemd is dat iedereen betrokken moet zijn vanaf het begin. Hier schort het nogal eens aan, omdat deze betrokkenen uit verschillende, gescheiden werelden komen.”

Lees verder en ontdek de andere inzichten en tips die Josine Engels heeft opgedaan op het Europese Alzheimercongres. De complete blog staat op het sociaal platform van Radicale vernieuwing op [www.loc.nl: blog-gescheiden-werelden-zonder-blauwdruk](http://www.loc.nl:blog-gescheiden-werelden-zonder-blauwdruk)

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Samenwerken vanuit een gedeelde visie](#), [Knellende regels](#)

Trefwoorden: [Regels](#), [Topaz](#), [Van regels naar relaties](#), [Wetenschap](#)